

[Lissa Mathiasen]

forslag, som jeg stadig væk synes er meget væsentligt.

Så kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg egentlig på en vis måde er enig med hr. Ove Jensen i hans bemærkning om, om dette forslag mon ikke er fremsat for tidligt. Jo, det tror jeg også det er, hvis hovedintentionen med forslaget – som jeg egentlig føler ministeren har sagt her i dag – er, at det skal være totalt analogt med, hvad man laver i de andre europæiske lande. Det er jo egentlig det, vi bebrejder ministeren her. Vi bebrejder ham netop, at de muligheder, der ligger i direktivet, ikke til fulde er udnyttet, at man ikke har bl.a. udviklingsskaderne med og spørgsmålet omkring forældelsesfrist, og jeg har nævnt flere andre ting.

Vi havde gerne set, direktivet var gået videre, men vi mener, at der selv inden for direktivet er mulighed for at gå videre, end ministeren her har gjort. Jeg håber, og jeg vil appellere til, at såvel ministeren som de radikale vil være parat til at kigge lidt på det under det kommende udvalgsarbejde.

Ministeren siger, at det vel ikke er slemt at tænke på erhvervslivet. Nej, det synes jeg ikke, og jeg synes egentlig også, det endda er meget afgørende, at der bliver tænkt på erhvervslivet. Det har vi faktisk også gjort med vores beslutningsforslag, som vi tidligere har fremsat. Men jeg synes heller ikke, det var slemt, om man i denne sammenhæng tænkte på forbrugeren. Det synes jeg faktisk ville være lige så naturligt i og med, at det er et forslag om produktansvar.

Jeg kan ikke lade være med at sige omkring virksomhederne og erhvervslivet, at når man taler om eksportensyn, og at et sådant forslag kunne have negative følgevirkninger for eksporten, ja, så kan jeg ikke lade være med at tænke på Japan og USA, som faktisk har meget stramme produktsikkerhedsnormer, at det jo ikke ser ud til, det er gået særlig meget ud over deres eksport. Jeg vil tværtimod sige, at en stram lovgivning vel også ville være et nyt argument for danske virksomheder, når de påberåber sig varebetegnelsen dansk kvalitet. Jeg synes endda, det ville være meget fornemt, om man brugte det.

Så jeg håber stadig væk – og det skal være min appel – at vi under udvalgsarbejdet vil have mulighed for at få strammet forslaget

op, således at der bliver en egentlig forbrugerbeskyttelse i denne lov.

Leif Hermann (SF):

Justitsministeren stillede mig et spørgsmål, som han givetvis godt ved jeg ikke kan svare på, nemlig hvorfor de europæiske forbrugerorganisationer i sin tid henvendte sig til markedsudvalget og bad markedsudvalget om at vedtage støtte til det direktiv, der ligger til grund for lovforslaget. Det er rigtigt, jeg har ikke det fjerneste begreb om, hvorfor de europæiske forbrugerorganisationer gjorde det, men jeg er ret overbevist om én ting, og det er, at de europæiske forbrugerorganisationer næppe har forestillet sig, at vi skulle få et lovforslag her, der var snævrere end selve det vedtagne direktiv.

Så siger justitsministeren, at meningen og hensigten med lovforslaget og selvfølgelig også med EF-direktivet er at gøre forholdene bedre for forbrugerne, og at man i hvert fald kan tale om en generel forbedring af forbrugernes stilling over for defekte produkter.

Ja, jeg er nu ikke så sikker på, hvis man går ned i høringssvarene i hvert fald, at alle deler den opfattelse. Vedrørende lovforslagets § 7 siger Forbrugerrådet, at hvis der ikke er ansvar for udviklings- og systemskader, er der reelt ikke tale om en skærpelse i forhold til gældende ret eller om at indføre et objektivi ansvar, men kun om en lovfæstelse af færdigvareproducentens ansvar for egne og underleverandørers culpøse defekter. Og det synspunkt tilslutter Statens Husholdningsråd og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd sig.

Ad § 11 siger Forbrugerklagenævnet, at gældende ret efter nævnets opfattelse er et objektiveret culpaansvar med omvendt bevisbyrde, hvorfor det forekommer overraskende, at reglen i § 11 er udformet, som den er. En gennemførelse af denne regel vil indebære en klar forringelse af forbrugerenes retsbeskyttelse. Det er Forbrugerklagenævnet, der siger sådan.

Her er altså to statslige organer, der på hver sit punkt har påpeget noget, som disse organer mener er forringelser.

Og så kommer netop spørgsmålet om udviklingsskaderne ind i billedet, og dér vil jeg godt spørge justitsministeren: kunne justitsministeren ikke forestille sig en anden udvikling, nemlig at Danmark tog udviklingsska-